

РЕШЕНИЕ

№ 2997

гр. София, 17.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 03.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **569** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и следващите от АПК, във връзка с чл.

1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Делото е образувано по искова молба на Г. А. С. с адрес: [населено място], [улица], ет. 5, ап. 9 срещу Областна Дирекция на МВР, С. област.

Размерът на иска е 3000 лева за нанесени неимуществени вреди, от наказателно постановление № 16-1204-00179 от 18.08.2016 г., издадено от началник на група при ОД на МВР, [населено място], което е отменено с решение от 22.08.2019 г. по наказателно от административен характер дело № 302 от 2018 г. на Районен съд – [населено място].

С молба от 31.01.2020 г. ищецът е посочил, че неимуществените вреди са търпени в периода 11.06.2016 г. до 28.09.2019 г. и се изразяват във влошени отношения вътре в семейството и влошени отношения с клиенти и управителя на [фирма], поради невъзможност за поемане на всички негови ангажименти и дела, свързани с транспортни услуги до [населено място], [населено място] и т.н. През периода С. твърди, че е изпаднал в психична депресия.

По време на проведените по делото открити заседания, ищецът се явава лично и се представлява от адвокат Г., който поддържа претенцията.

Ответникът Областна Дирекция на МВР, С. област, чрез юрисконсулт Р. оспорва исковата молба.

Участвалият производството по делото прокурор, в заключението си счита, че исковата молба е основателна и доказана по основание и размер.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид направените в жалбата твърдения, изразеното становище на пълномощника на ответника и това на представителя на СГП и се запозна с приетите по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

Между страните не се спори, че с решение от 22.08.2019 г. по наказателно от административен характер дело № 302 от 2018 г. на Районен съд – [населено място] е отменено наказателно постановление № 16-1204-00179 от 18.08.2016 г., издадено от началник на група при ОД на МВР, [населено място]. С посоченото НП, на Г. С. е било наложено административно наказание „глоба” в размер на 10 лв. за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

Така постановеното от Софийски Районен Съд решение, с което е отменено въпросното наказателно постановление, не е обжалвано и е влязло в законна сила през месец септември 2019 г.

При така приетото за установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав прави следните изводи:

При извършената проверка за допустимост на предявените иски, настоящият съдебен състав счита, че са налице положителните процесуални предпоставки, обуславящи правото на ищеца да иска от съда да се произнесе по предявения иск, с който съдът е сезиран. Допустимостта на предявената от ищеца претенция се извежда от наведените от ищеца в исковата молба обстоятелства, а именно - че е неблагоприятно засегнат, претърпял е неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от действието на отмененото по съдебен ред като незаконосъобразно наказателно постановление № 16-1204-00179 от 18.08.2016 г., издадено от началник на група при ОД на МВР, [населено място]. В хода на съдебното производство безспорно бе установено, че надлежен ответник в това производство, съобразно чл. 205 от АПК, е именно Областна Дирекция на МВР, С. област, тъй като това е юридическото лице, в чиято структура се намира административният орган издал отменения впоследствие от съда като незаконосъобразен административен акт, от който акт се твърди ищецът да е претърпял вреди. Следователно, предявеният иск е допустим за разглеждане в производство пред Административен съд-София град по реда на Глава XI от АПК.

Разгледан по същество, предявеният иск за обезщетение за причинените на ищеца неимуществени вреди в резултат на отменено като незаконосъобразно наказателно постановление е недоказан, следователно неоснователен и следва да бъде отхвърлен, със законните последици от това. Съображенията на настоящия съдебен състав за това са следните:

За да бъде уважен предявен иск за обезщетение за вреди, произтичащи от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на администрацията с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е необходимо да бъде установено наличието на кумулативно посочените в закона предпоставки, а именно: незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие на административен орган или негови длъжностни лица при и по повод изпълнение на административна дейност, настъпване на вреди от тях и причинно-следствена връзка между незаконосъобразния акт и вредоносния резултат. Съобразно нормата на чл. 4 от ЗОДОВ отговорността на държавата за вреди по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ може да бъде ангажирана само за имуществените и неимуществените вреди, които са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и

длъжностни лица.

Анализът на събраните в хода на настоящото съдебно производство доказателства дава основание на съда да направи обоснован извод, че е налице първата от изискуемите предпоставки за уважаване на предявения иск за обезщетение на претърпените от ищеца имуществени вреди в резултат на незаконосъобразен административен акт - отменено като незаконосъобразно с влязло в законна сила съдебно решение наказателно постановление. Настоящият съдебен състав намира, че е безспорно, че отмененото като незаконосъобразно наказателно постановление представлява властнически акт, издаден от административен орган, в рамките на неговата компетентност, който административен акт, макар да поражда наказателно-правни последици, е правен резултат от санкционираща административна дейност. Следователно по ясен и недвусмислен начин е доказано изпълнението на първата предпоставка за уважаване на предявения иск като основателен и доказан – налице е отменено като незаконосъобразно по съдебен ред, с влязло в законна сила съдебно решение, наказателно постановление.

Не е изпълнено второто кумулативно изискуемо условие, за да бъде основателен и доказан предявеният от Г. С. иск за обезщетение за претърпените неимуществени вреди в резултат на този незаконосъобразен административен акт - на ищеца не е доказано да е била причинена неимуществена вреда от същото това отменено като незаконосъобразно наказателно постановление.

Видно от представеното и приобщено като доказателство по делото копие от наказателно постановление № 16-1204-00179 от 18.08.2016 г., макар и да е било издадено през 2016 г., е връчено на ищеца на 07.11.2018 г. и същият се е възползвал от възможността да го оспори пред съдебен ред. С посоченото по-горе решение на РС – [населено място] НП е било отменено, т.е. същото никога не е влизало в законна сила. По тази причина за ищеца не е съществувало задължение за заплащане на наложеното административно наказание „глоба“, поради което не е имало правна възможност за налагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „д“ от ЗДвП. Следва да се отбележи, че ищецът не е инвокирал и доводи, за наложена такава мярка, във връзка с издаването на процесното наказателно постановление. От голямо значение в случая е и обстоятелството, че със същото НП С. не е бил лишен от право да управлява МПС.

Във връзка с изложеното настоящият съдебен състав намира, че ищецът не доказал, че е претърпял на твърдените неимуществени вреди в периода 11.06.2016 г. до 28.09.2019 г., изразяващи се във влошени отношения вътре в семейството и влошени отношения с клиенти и управителя на [фирма], поради невъзможност за поемане на всички негови ангажименти и дела, свързани с транспортни услуги до [населено място], [населено място] и т.н. и изпадането му в психична депресия, поради обстоятелството, че не е могъл да управлява МПС именно поради издаденото наказателно постановление № 16-1204-00179 от 18.08.2016 г., отменено в следствие от съда. Незаконосъобразният административен акт, по никакъв начин не бил предпоставка или основание за лишаване на ищеца от право да управлява МПС, поради което не може да е в причинно-следствена връзка с описаните неимуществени вреди, които ищецът твърди, че е претърпял.

Във връзка с изложеното съдът намира, че не следва да обсъжда останалите, представени и прието по делото доказателства.

По изложените съображения настоящият съдебен състав на Административен съд –

София област счита, че не е доказано наличието на всички изискуеми предпоставки за ангажиране отговорността на ответника на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за обезщетяване на претърпените от ищеца неимуществени вреди, поради което исковата молба следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора пълномощника на ответника е поискал присъждане на разноски, поради което съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 203 от АПК, във връзка с чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковата молба на Г. А. С. срещу Областна Дирекция на МВР, С. област за заплащане на обезщетение в размер на 3000 лева за нанесени неимуществени вреди, от наказателно постановление № 16-1204-00179 от 18.08.2016 г., издадено от началник на група при ОД на МВР, [населено място], което е отменено с решение от 22.08.2019 г. по наказателно от административен характер дело № 302 от 2018 г. на Районен съд – [населено място].

ОСЪЖДА Г. А. С. от [населено място], с ЕГН [ЕГН] да заплати на Областна Дирекция на МВР, С. област на основание чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ, във връзка с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 569 по описа за 2020 г. на Административен съд София - град.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.